Lietas arhīva Nr. CA-0175-23/11
ECLI:LV:ZAT:2023:0518.C73507222.10.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2023.gada 18.maijā

Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs Aigars Sniedzītis
tiesnese Anita Misiuna
tiesnese Daina Baltā
ar sekretāri Ingu Šabaļinu-Dekaņicku

piedaloties prasītājam /pers. A/, atbildētājai /pers. B/, atbildētājas pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Gundaram Lācim

izskatīja atklātā tiesas sēdē videokonferences režīmā civillietu /pers. A/ vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Zemgals rajona tiesas 2022.gada 16.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Tiesā saņemts /pers. A/ prasības pieteikums vienkāršotas procedūras prasībā par naudas piedziņu no /pers. B/.
Prasības pieteikumā norādīti turpmāk minētie apstākļi.
[1.1] 2020.gada 5.jūnijā starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts aizdevuma līgums par aizdevuma 1000 *euro* izsniegšanu atbildētājai. Prasītājs izpildīja savu no aizdevuma līguma izrietošo saistību un pārskaitīja atbildētājai aizdevumu 1000 *euro* apmērā. Atbilstoši aizdevuma līguma 2.punkta noteikumiem puses vienojās, ka aizdevuma atmaksas termiņš ir 2021.gada 5.jūnijs. Atbildētāja nav izpildījusi savu no aizdevuma līguma izrietošo saistību un nav atmaksājusi prasītājam parādu.
[1.2] Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas parādu 1000 *euro*.

[2] Tiesā no atbildētājas saņemti paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst, jo parāds prasītājam ir atdots 2021.gada janvārī skaidrā naudā, kā to vēlējās prasītājs.
Norāda, ka dzīvoja kopā ar prasītāju, bija vasarnīca, ko atbildētāja pārdeva, naudu prasītājam atdeva 8000 *euro* apmērā. Pēc mēneša prasītājs atkārtoti pieprasīja parādu. Vienu no sarunām atbildētāja ierakstīja telefonā, kurā prasītājs apliecina, ka parādu ir saņēmis skaidrā naudā. Norāda, ka nevēlās komunicēt ar prasītāju, viņa agresijas, vardarbības dēļ, arī tāpēc, ka bāriņtiesā ir apmelojis atbildētāju.

[3] Prasītājs paskaidrojumos par atbildētājas sniegtajiem paskaidrojumiem norāda, ka vasarnīcu atbildētāja iegādājās par viņa aizdoto naudu (aizdeva 5000 *euro*), kad šķīrās ar bijušo vīru /pers. C/, vasarnīca tika pārdota un nauda 5000 *euro* ieskaitīta prasītāja kontā.
Norāda, ka naudas summa 8000 *euro* ir atgriezta atpakaļ atbildētājai.

[4] Atbildētāja par minētajiem prasītāja paskaidrojumiem norādījusi, ka naudu 8000 *euro* ir saņēmusi atpakaļ no prasītāja, no kuriem 5000 *euro* ieskaitīja bankas kontā prasītājam, bet 3000 *euro* atstāja prasītājam par citu saistību izpildi, tai skaitā šo. Līgumi nav uz rokas.

[5] Prasītājs 2022.gada 3.novembra paskaidrojumos norāda, ka atbildētāja iepriekš iesniegtajos paskaidrojumos tiesai ir apmelojusi prasītāju.

[6] Zemgales rajona tiesa ar 2022.gada 16.novembra spriedumu nosprieda prasību apmierināt.
Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.
[6.1] Lietas materiāliem pievienots 2020.gada 5.jūnija aizdevuma līgums, kuru parakstījuši prasītājs un atbildētāja un no kura redzams, ka atbildētāja no prasītāja aizņēmās 1000 *euro*, ar norunu parādu atdot līdz 2021.gada 5.jūnijam.
No lietā iesniegtajiem pierādījumiem secināms, ka starp prasītāju kā aizdevēju un atbildētāju kā aizņēmēju nodibinātas aizdevuma līguma tiesiskās attiecības.
No Personu Datu Pārlūka redzams, ka /datums/ atbildētāja reģistrējusi laulību un viņai piešķirts uzvārds /uzvārds/.
[6.2] Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus par aizdevuma pamatsummas atmaksāšanu, līdz ar to ir pamats piedzīt no viņas nesamaksāto aizdevuma pamatsummu 1000 *euro*.

[7] Par Zemgales rajona tiesas 2022.gada 16.novembra spriedumu atbildētāja iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot to pilnā apjomā.
Apelācijas sūdzībā norādīts turpmāk minētais.
[7.1] Atbildētāja uzskata, ka sprieduma nepareizība izpaužas tajā, ka tiesa nonāca lietā pie vienkāršota secinājuma: nav kvīts par naudas atdošanu, tātad nauda nav atdota. Atbildētāja iesniedza lietā vismaz vienu pierādījumu tam, ka nauda ir atdota, bet, savukārt, prasītājs tikai apgalvot to, ka nauda nav atdota. Aizdevuma līgumu pašrocīgi uzrakstīja prasītājs. Līguma nosacījumi neparedz nekādus specifiskus nosacījumus aizdevuma atmaksai. Līguma tekstā vispār nav noteikumi par aizdevuma atmaksu, izņemot termiņu un minēta iespēja priekšlaicīgi atmaksāt aizdevumu.
[7.2] Atbildētāja savos paskaidrojumos norāda, ka prasītājam 1000 *euro* atmaksāja skaidrā naudā, bet kvīts par naudas atdošanu vai vienošanās pie līguma, ka tas tiek izbeigts netika noformēts. Spriedumā tiesa vērtēja tikai prasītāja apgalvojumus, ka nauda nav atdota un to, ka atbildētāja nav

iesniegusi rakstisku pierādījumu tam, ka naudu ir atdevusi.

[7.3] Pēc prasības šajā lietā, atbildētājai ir nostiprinājusies pārliecība, ka prasītājs ir vēlējies ar savām aktīvām darbībām izkrāpt visu naudas summu, ko atbildētāja saņēma no vasarnīcas pārdošanas, šķirot laulību. Lai to realizētu, prasītājs veica virkni mērķtiecīgu darbību: piedāvāja savu draudzību, piedāvāja dzīvesvietas lietošanu bezmaksas, un automašīnas lietošanu bezmaksas.

[7.4] Prasītāja prasība tiesā tika iesniegta tikai tāpēc, ka ieslodzījuma vietā prasītājam ir nepieciešama nauda un pušu starpā noslēgtais aizdevuma līgums, kur par aizdevuma atdošanu netika noformēts attiecīgs dokuments, prasītājam radās juridiska iespēja celt šādu prasību un cerēt, ka tiesa šo naudu piedzīs. Prasītāja prasība nav celta ievērojot Civillikuma 1.pantu, bet balstīta uz vienkāršu aprēķinu - ieslodzījuma vietā pavadīt laiku ir komfortablāk, ja ir pieejami naudas līdzekļi.

[7.5] Krimināllietā savāktie pierādījumi, kuras ietvaros prasītājam kratīšanas laikā ir izņemti vairāki tūkstoši eiro skaidrā naudā, arestēti īpašumi, tajā skaitā vairākas automašīnas, pierāda to, ka prasītāja rīcībā bija skaidra nauda, ko, visticamāk, atbildētāja viņam ir atdevusi. Tādējādi gadījumā, ja prasītājam izņemtā skaidrā nauda ir no kāda cita avota, tad prasītājam tas ir jāpierāda, bet atbildētāja norāda, ka krimināllietas ietvaros izņemtā skaidrā nauda satur arī atbildētājas atdotos 1000 *euro*.

[7.6] Pēc juridiskās dabas, pušu darījums ir uzskatāms par aizdevuma līgumu Civillikuma izpratnē. Līguma nosacījumi neparedz kādus īpašus aizdevuma atmaksas veidus. Aizdevuma līgumā minēts tikai aizdevuma atmaksas termiņš un tiesības atmaksāt aizdevumu pirms laika. Civillikuma 1838. pants nosaka, ka tas, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo, tātad atmaksas faktu jāpierāda atbildētājai. Minētā panta 2.daļa nosaka, ka samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties izdot kvīti parādniekam. Konkrētajā gadījumā prasītājs kvīti neizsniedza.

[7.7] Tā kā Civillikuma noteikumi paredz to, ka izdarīto samaksu jāpierāda tam, kas to apgalvo un aizdevuma līgumā nav noteikta nekāda aizdevuma atmaksas kārtība, bet šajā gadījumā atbildētāja norāda, ka lietā ir iesniedzami papildus pierādījumi par to, ka tieši krimināllietas ietvaros prasītājam tika izņemta no seifa skaidrā nauda, ko prasītājam bija atdevusi atbildētāja. Kā jau atbildētāja norādīja, prasītājs neveica nekādu saimniecisko darbību no kuras ieņēmumi būtu skaidrā naudā. Praktiski visu iepriekš atbildētājai aizdoto naudu, prasītājs to saņemot no atbildētājas skaidrā naudā, savu izsniegto aizdevumu bija pārvērtis skaidrā naudā, ko glabāja seifā un ko kratīšanas laikā izņēma policija.

[8] Ar Zemgales apgabaltiesas tiesneša 2023.gada 9.februāra lēmumu civillietā ierosināta apelācijas tiesvedība un lieta nozīmēta izskatīšanai tiesas sēdē.

[9] Par atbildētājas iesniegto apelācijas sūdzību prasītājs iesniedzis rakstveida paskaidrojumus, kuros norādīja, ka apelācijas sūdzību neatzīst.

[10] Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētāja prasību neatzina, apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem. Papildus paskaidroja, ka 2021.gada janvārī, pārdodot vasarnīcu, aizņemto naudas summu atdevusi prasītājam, par naudas atdošanu nekāds dokuments netika izsniegts no prasītāja puses. Naudu esot aizņēmusies, lai samaksātu advokātam honorāru par notiekošajām tiesvedībām. Uzskata, ka naudas atdošanas faktu apliecina lietā esošā apelācijas instancē iesniegtā fotogrāfija, kur notiek naudas izņemšana no seifa, noradot, ka tā bija atbildētājas iedotā skaidrā nauda prasītājam. Norāda, ka par pierādījumu naudas atdošanai kalpo arī lietai pievienotais audioieraksts - saruna ar prasītāju. Piebilda, ka ir uzticējusies prasītājam, tādēļ nav lūgusi parakstu par naudas atdošanu.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājs prasību uzturēja, apelācijas sūdzību neatzina. Papildus norādīja, ka aizdevuma līgumā minēto summu 1000 *euro* ieskaitīja uz aizdevuma līguma pamata, norādīja, ka bijuši vairāki darījumi ar atbildētāju par naudas aizdošanu, un, ka atbildētāja patiesībā ir daudz vairāk parādā, ne tikai 1000 *euro*. Norādīja, ka fotogrāfijā redzamā nauda ir prasītāja, kas tika izņemta no seifa naudas izcelsmes pārbaudei, uzsverot, ka ir nodarbojies ar uzņēmējdarbību, nekustamo īpašumu biznesu un vienmēr skaidra nauda bijusi viņa rīcībā. Atbildētāja nav devusi prasītājam naudas summas 8000 *euro* un 3000 *euro*, kā to norādījusi.

Motīvu daļa

[11] Novērtējusi lietā esošos pierādījumus, pušu sniegtos lietā paskaidrojumus, apsvērusi apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība par naudas piedziņu ir pamatota un apmierināma, bet apelācijas sūdzība noraidāma.

[12] Civilprocesa likuma 440.[1] pantā noteikts, ka apelācijas sūdzības vienkāršotās procedūras lietās [..] apelācijas instancē izskata šā likuma 52., 53. un 54.nodaļā noteiktajā kārtībā, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus.

[13] Atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta pirmajai daļai lietas izskatīšanas robežas apelācijas instances tiesā ir nosakāmas pēc uzturētā prasības pieteikuma pret atbildētāju, pārsūdzētā sprieduma, atkarībā no apelācijas sūdzības satura.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka Zemgales rajona tiesas 2022.gada 16.novembra spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā.

[14] Izvērtējusi prasības pieteikuma un apelācijas sūdzības argumentus, kā arī pirmās instances spriedumā ietverto pamatojumu, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka pārsūdzētais Zemgales rajona tiesas sprieduma pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Tādējādi saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu Civillietu tiesas kolēģija pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma argumentācijai, sprieduma motīvu daļā nenorādot Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus.

Ievērojot iepriekš minēto, Civillietu tiesas kolēģija uzskata par nepieciešamu sniegt savu vērtējumu argumentiem, kuri norādīti apelācijas sūdzībā par pirmās instances tiesas spriedumu.

[15] No apelācijas sūdzības satura izriet, ka netiek apstrīdēts fakts, ka 2020.gada 5.jūnijā starp prasītāju un atbildētāju ir noslēgts aizdevuma līgums (lietas 8.lapa), no kura redzams, ka atbildētāja no prasītāja aizņēmās 1000 *euro*, ar norunu parādu atdot līdz 2021.gada 5.jūnijam un, ka no lietā iesniegtajiem pierādījumiem secināms, ka starp prasītāju kā aizdevēju un atbildētāju kā aizņēmēju nodibinātas aizdevuma līguma tiesiskās attiecības.

Līdz ar to, ievērojot Civilprocesa likuma 440.[1] pantu un 430.panta trešo daļu, šos faktus apelācijas instances tiesa nepārbauda.

Līgumslēdzēju domstarpību iemesls parasti ir pretēji vērstas intereses, tādējādi liekas tikai pašsaprotama katra līdzēja vēlme iztulkot līguma noteikumus tā, lai tie pēc iespējas apmierinātu viņa intereses. Tomēr gadījumos, kad līdzēji strīdu pašu spēkiem atrisināt nevar un strīds nonāk tiesa, tieši tiesneša (tiesas) uzdevums ir neatkarīgi un objektīvi noskaidrot līdzēju tiesisko attiecību saturu, lai tam varētu piemērot materiālo tiesību normas un strīdu atrisināt. Iztulkošanas noteikumi ir paredzēti, lai noskaidrotu līguma saturu. Līguma iztulkošanas mērķis ir līdzēju patiesās gribas noskaidrošana *(sk. E.Danovskis, Līgumu iztulkošana, Jurista Vārds, 2007.gada 21.augusts, Nr.34(487)).*

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma.

Tiesas kolēģijas ieskatā lietā nav strīda par to, ka aizdevuma līgumu ir parakstījušas abas puses, līdz ar to tiesa par nepamatotiem un nepierādītiem atzīst atbildētājas iebildumus, par to, ka aizdevuma līgumu sastādījis un viens pats parakstījis prasītājs. Lietā tika gūts apstiprinājums tam, ka prasītājam ir bijuši naudas līdzekļi, atsavinot sev piederošo nekustamo īpašumu, kas tika izņemti policijas veiktajā procesuālajā darbībā.

Tiesas kolēģija izskatāmajā lietā nekonstatē atbildētājas iesniegto pierādījumu dažādas iztulkošanas iespējas, prasītājs ir pierādījis naudas izsniegšanas faktu, tomēr atbildētāja nav pierādījusi naudas atdošanas faktu.

Pušu starpā pastāv strīds par naudas atdošanas faktu.

[15.1] Pirmās instances tiesa spriedumā atsaucoties uz Civilprocesa likuma 92.pantu, 93.panta pirmo daļu, 96.panta piekto daļu, norādījusi, ka atbildētājas iesniegtais sarunu ieraksts telefonā, neapliecina parāda atdošanas faktu prasītājam, uzsverot, ka atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus par aizdevumu pamatsummas atmaksāšanu, līdz ar to ir pamats piedzīt no viņas nesamaksāto aizdevuma pamatsummu 1000 *euro*.

Puses, atbilstoši Civilprocesa likuma 10.pantam, savas procesuālās tiesības realizē sacīkstes formā, tādēļ pušu strīdīgās attiecības tiesai jāizvērtē pēc tiem datiem, kurus puses iesniegušas tiesai, un vienīgi šie dati ir tiesai nepieciešamais procesuālais pierādījumu materiāls, kuru tā pārbauda un novērtē *(Bukovskis V. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933, 235.lpp.)*.

Tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā (Civilprocesa likuma 190.panta otrā daļa). Pierādījumu iesniegšana ir katra lietas dalībnieka subjektīvā interese. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība (Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa).

[15.2] Atbildētāja apelācijas sūdzībā norāda, ka sprieduma nepareizība izpaužas tajā, ka tiesa nonāca lietā pie vienkāršota secinājuma - nav kvīts par naudas atdošanu, tātad nauda nav atdota. Norāda, ka atbildētāja iesniedza lietā vismaz vienu pierādījumu tam, ka nauda ir atdota, bet, savukārt, prasītājs tikai apgalvo to, ka nauda nav atdota.

No apelācijas instances tiesas sēdē atbildētājas paskaidrojumiem izriet, ka 2021.gada janvārī, pārdodot vasarnīcu, ir atdevusi parādu atbildētājam skaidrā naudā, līdz ar to strīdus naudas summa 1000 *euro* tika atdota pirms termiņa. Kvīts par naudas atdošanu atbildētājai no prasītājas puses netika iedota.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu fakts, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam.

Paskaidrojumos tiesas sēdē atbildētāja noradīja, ka par pierādījumu naudas atdošanai, viņas ieskatā, kalpo tiesai iesniegtais audio ieraksts, kur dzirdama saruna ar prasītāju un no kura var secināt, ka nauda ir atdota.

Civilprocesa likuma 9.pantā nostiprinātais pušu līdztiesības princips no tiesas prasa vienādu iespēju nodrošināšanu pusēm to procesuālo tiesību izmantošanā. Ja process vadīts tā, ka procesuālo tiesību īstenošanā nevienai no pusēm nav dota priekšroka, ir pamats uzskatīt, ka tiesvedībā ievērots sacīkstes princips (Civilprocesa likuma 10.pants), kura būtiska iezīme ir tā, ka procesuālo materiālu (faktiskos apstākļus apliecinošu pierādījumu kopumu), kas ir sprieduma pamatā, tiesai iesniedz puses, turklāt tādā apjomā, kādā tās atzīst to par nepieciešamu, par cik procesuālo tiesību īstenošanā puses ir autonomas.

Lai tiesa spētu izpildīt tai uzlikto pienākumu taisnīgi un atbilstoši likumam izspriest civillietu, tai vajadzīgi ne tikai pušu apgalvojumi, bet arī pierādījumi par šo apgalvojumu patiesumu un citu lietā nozīmīgu faktu esību (Civilprocesa likuma 92.pants). Katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība (Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa). Savukārt tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem (Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa).

Tiesas kolēģija noklausoties šo atbildētājas iesniegto audio ierakstu, pretēji atbildētājas norādītajam, tomēr neguva pārliecību naudas atdošanas faktam, arī iesniegtās fotogrāfijas lietā, kur notiek naudas izņemšana no prasītāja seifa, noklausoties pušu paskaidrojumus, neliecina par to, ka tur būtu bijusi atbildētājas atdotie 1000 *euro*, bet gan tie ir bijuši prasītāja naudas līdzekļi. Atbildētāja apgalvo pretējo, norādot, ka tā nauda, kas tika izņemta prasītājam no seifa policijas kratīšanas laikā /vieta/, kur abi tolaik dzīvoja, visticamāk ir bijusi atbildētājas atdotā skaidrā nauda - parāds 1000 *euro* prasītājam. Tomēr arī par šo faktu pierādījumi iesniegti netika.

[15.3] Apelācijas sūdzībā uzsvērts, ka prasītāja prasība tiesā tika iesniegta tikai tāpēc, ka ieslodzījuma vietā prasītājam ir nepieciešama nauda un pušu starpā noslēgtais aizdevuma līgums, kur par aizdevuma atdošanu netika noformēts attiecīgs dokuments, prasītājam radās juridiska iespēja celt šādu prasību un cerēt, ka tiesa šo naudu piedzīs. Prasītāja prasība nav celta ievērojot Civillikuma 1.pantu, bet balstīta uz vienkāršu aprēķinu ieslodzījuma vietā pavadīt laiku ir komfortablāk, ja ir pieejami naudas līdzekļi.

Civillietu tiesas kolēģija uz šo argumentu norāda, ka tas ir atbildētājas subjektīvais viedoklis. Atbildētāja nav pierādījusi savus iebildumus uz prasību, tā neizpildot Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas un Civillikuma 1838.panta prasības, lai gan pārsūdzētajā spriedumā pirmās instances tiesa atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai vērsusi atbildētājas uzmanību uz šo faktu, līdz ar to atbildētājai bija pietiekams laiks šādu pierādījumu iesniegšanai.

Pamatojoties uz minēto, tiesā celtā prasība par aizdevuma parāda piedziņu par labu prasītājam 1000 *euro* apmērā ir apmierināma.

[15.4] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu, Civillikuma 1753.-1756. pantu, 1759.panta 1.punktu un 1765.panta pirmo daļu, kā arī Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021.gada 15.decembra lēmumu prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no visas piespriestās, bet nesamaksātās summas par laiku no nākamās dienas pēc sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa.

[16] Pamatojoties uz iepriekš minētajiem apstākļiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietas apstākļus un, apmierinot prasību, taisījusi pamatotu un likumīgu spriedumu, bet atbildētājas apelācijas sūdzībā minētie argumenti apstiprinājumu nav guvuši un nerada pamatu prasības noraidīšanai.

[17] Ar Zemgales rajona tiesas 2022.gada 16.augusta lēmumu prasītājs atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas, iesniedzot prasības pieteikumu tiesā.

[17.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

[17.2] Pirmās instances tiesa atbildētāju atbrīvojusi no tiesas izdevumu samaksas valsts labā. Līdz ar to izdevumu samaksa, kas saistīta ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem (tiesas dokumenti, pavēstes) sedz valsts.

[18] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās

dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1], 430., 432., 440[2]. panta 1.punktu, 440[12]. pantu Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda

apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, parādu 1000 *euro*.

Parāda samaksa veicama - /Vieta/, nodokļu maksātāja kods /nodokļu maksātāja kods/, Valsts kase /konta numurs/ TRELL22, /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no kopējās piedzītās parāda summas par laiku pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Noteikt atbildētājai sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot, ka sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā samaksu apliecinoši dokumenti iesniedzami Zemgales apgabaltiesas kancelejā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā 2023.gada 18.maijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs A.Sniedzītis
Tiesnese A.Misiuna
Tiesnese D.Baltā

Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisku parakstu un satur laika zīmogu.
Dokumenta oriģināls glabājas Tiesu informatīvajā sistēmā.